

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002 Julkaistu Helsingissä 27 päivänä joulukuuta 2002 N:o 1185—1190

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1185	Laki valtion liikelaitoksista	4779
1186	Laki raha-arpajaisten sekä veikkaus- ja vedonlyöntipeliä tuoton käyttämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta	4786
1187	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta	4787
1188	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus työeläkekassan perusteista lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	4789
1189	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan perusteista taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 7 §:n 4 momentin mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	4791
1190	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus eräiden torjunta-aineiden enimmäismääristä hedelmissä ja vihanneksissa sekä viljoissa, munissa ja munavalmisteissa	4793

N:o 1185

Laki

valtion liikelaitoksista

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala ja tarkoitus

Tätä lakia sovelletaan sellaiseen liiketoimintaa harjoittavaan valtion laitokseen (*liikelaitos*), johon sitä erikseen laissa (*laitoskohtainen laki*) säädetään sovellettavaksi.

Tässä laissa säädetään liikelaitoksen toiminnan, talouden ja hallinnon perusteista.

2 §

Liikelaitoksen toimintaperiaatteet

Liikelaitoksen toimialasta ja tehtävistä säädetään laitoskohtaisessa laissa. Liikelaitos harjoittaa toimialallaan liiketoimintaa ja suorittaa lisäksi muut sille laitoskohtaisessa laissa säädetyt tehtävät.

HE 161/2002
VaVM 31/2002
EV 196/2002

Liikelaitoksen on toimittava liiketaloudellisten periaatteiden sekä eduskunnan sille hyväksymien palvelutavoitteiden ja muiden toimintatavoitteiden mukaisesti.

3 §

Liikelaitoskonserni

Liikelaitoksella voi olla välittömästi sen omaan liiketoimintaan liittyvässä yhdessä tai useammassa kotimaisessa tai ulkomaisessa yrityksessä kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 5 ja 6 §:ssä tarkoitettu määräysvalta. Yritykset, joissa liikelaitoksella on määräysvalta, ovat liikelaitoksen tytäryrityksiä. Liikelaitos ja sen tytäryritykset muodostavat liikelaitoskonsernin.

Jos tytäryrityksen osakkeiden arvo on huomattava tai liikelaitoksen ja tytäryrityksen yhtiösuhdetta on muuten pidettävä merkittävänä, tytäryrityksen osakkeiden hankintaan ja luovutukseen tarvitaan valtioneuvoston lupa. Valtioneuvoston lupa tarvitaan myös, jos on kysymys vastaavanlaisesta merkittävän osakkuuden tai jäsenyyden hankinnasta tai luovutuksesta muussa yrityksessä kuin tytäryrityksessä. Kiinteistövarallisuuden luovuttamisessa noudatetaan kuitenkin oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta annettua lakia (973/2002).

Liikelaitos ei saa antaa tytäryrityksilleen konserniavustuksia.

2 luku

Liikelaitoksen talous

4 §

Oma pääoma

Liikelaitoksella on oma pääoma, joka muodostuu peruspääomasta, muusta omasta pääomasta ja arvonorotusrahosta.

Peruspääoma on liikelaitokseen sijoitettua voiton tuloutuksen perusteena olevaa pääomaa.

Muu oma pääoma on liikelaitokselle sen voitosta osoitettua pääomaa tai pääomaa, joka on siirretty sille muun oman pääoman ehdoin.

Arvonorotusrahasto osoittaa suoritettua käyttöomaisuuden arvonorotuksen määrän. Muu oma pääoma ja arvonorotusrahasto voidaan siirtää peruspääomaan.

5 §

Liikelaitoksen lainat ja takaukset

Liikelaitos saa ottaa toimintansa rahoittamiseksi lainaa eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä antaman suostumuksen rajoissa.

Eduskunnan suostumuksella liikelaitos saa myöntää takauksen sen kanssa samaan liikelaitoskonserniin kuuluvan osakeyhtiömuotoisen tytäryrityksen lainasta. Liikelaitos ei kuitenkaan saa antaa takausta sellaisen liikelaitoskonserniin kuuluvan osakeyhtiön lainasta, joka yksin tai yhdessä toisen tytäryhtiön kanssa hallitsee muuta yritystä.

Liikelaitoksen ottamista lainoista ja sen antamista takauksista peritään valtiolle valtion lainanannosta sekä valtioneuvostolta ja valtioneuvostolta annetun lain (449/1988) mukainen takausmaksu.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentissa tarkoitettua lainan ottamisesta, lainanoton ehdoista ja lainan käyttötarkoituksista sekä 3 momentissa tarkoitettua maksun määräytymisestä ja perimisestä.

6 §

Valtion vastuu

Siltä osin kuin liikelaitos ei kykene vastaamaan sitoumuksistaan, valtio vastaa niistä.

7 §

Liiketaloudellisesti kannattamattomien tehtävien rahoittaminen

Valtion talousarvioon voidaan ottaa määräraha liikelaitokselle määrätyn, liiketaloudellisesti kannattamattoman tehtävän rahoittamista varten.

3 luku

Liikelaitoksen ohjaus

8 §

Eduskunnan, valtioneuvoston ja ministeriön ohjaustoimivalta

Valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä eduskunta:

1) hyväksyy liikelaitoksen keskeiset palvelutavoitteet ja muut toimintatavoitteet;

2) hyväksyy liikelaitoksen peruspääoman korotuksen ja alennuksen sekä päättää määrärahan ottamisesta talousarvioon myönnettäväksi liikelaitoksen peruspääoman korottamiseen;

3) antaa liikelaitokselle suostumuksen ottaa toimintansa rahoittamiseksi lainaa;

4) hyväksyy liikelaitoksen varainhoitovuoden investointien enimmäismäärän sekä valtuutuksen tehdä sellaisia investointeja koskevia sitoumuksia, joista aiheutuu menoja seuraavina varainhoituvuosina;

5) antaa liikelaitokselle suostumuksen 5 §:n 2 momentin mukaisen takauksen antamiseen liikelaitoskonserniin kuuluvan osakeyhtiömuotoisen tytäryrityksen lainasta.

Eduskunnan päätettyä valtion talousarvion ministeriö päättää liikelaitoksen palvelutavoitteista ja muista toimintatavoitteista sekä liikelaitoksen tulostavoitteesta ja tuloutustavoitteesta. Tulostavoite on asetettava niin, että liikelaitos voi saavuttaa 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettut, liiketaloudellisesti kannattavat palvelutavoitteet ja muut toimintatavoitteet.

Ministeriö päättää 7 §:ssä tarkoitettua määrärahan käyttämisestä ja sen maksamisesta.

Valtioneuvosto antaa tarvittaessa määräyksiä ja ohjeita liikelaitoksen toiminnasta ja taloudesta.

4 luku

Liikelaitoksen hallinto ja henkilöstö

9 §

Hallitus

Liikelaitoksessa on hallitus, jossa on enintään kahdeksan jäsentä.

Valtioneuvosto nimittää hallituksen jäsenet enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan ja määrää jäsenten keskuudesta hallituksen puheenjohtajan. Vähintään yhden hallituksen jäsenen tulee edustaa liikelaitoksen henkilöstöä. Henkilöstöä edustavan jäsenen tulee olla liikelaitoksen palveluksessa, jollei erityisestä syystä laitoskohtaisella asetuksella toisin säädetä. Tarkempia säännöksiä hallituksen kokoonpanosta annetaan tarvittaessa laitoskohtaisessa laissa tai asetuksessa.

Valtioneuvosto vapauttaa hallituksen tai sen jäsenen tehtävästään.

10 §

Hallituksen tehtävät

Hallitus ohjaa ja valvoo liikelaitoksen toimintaa. Hallitus huolehtii liikelaitoksen hallinnosta ja toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä sekä erityisesti siitä, että liikelaitos toimii eduskunnan ja muiden viranomaisten päätösten ja määräysten mukaisesti sekä että liikelaitoksen kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on asianmukaisesti järjestetty.

Hallituksen tehtävänä on erityisesti:

1) tehdä esitys liikelaitosta koskevaksi talousarvioehdotukseksi sekä siihen liittyvä esitys liikelaitoksen seuraavan vuoden palvelutavoitteiksi ja muiksi toimintatavoitteiksi sekä tulostavoitteeksi ja tuloutustavoitteeksi;

2) päättää liikelaitoksen toiminnan kehittämisestä eduskunnan ja ministeriön asettamien toiminnallisten ja taloudellisten tavoitteiden rajoissa sekä seurata ja raportoida tavoitteiden saavuttamisesta;

3) nimittää ja irtisanoa toimitusjohtaja;

4) päättää liikelaitoksen lainanotosta;

5) päättää liikelaitoksen merkittävistä investoinneista ja muista pitkävaikutteisista menoista;

6) päättää liikelaitoksen hallitsemien osakkeiden osalta osakkeenomistajalle kuuluvien oikeuksien käyttämisestä liikelaitoskonserniin kuuluvan tytäryrityksen hallinnossa sekä 5 §:n 2 momentin mukaisesti määräytyvissä rajoissa takauksen antamisesta tytäryhtiön lainasta;

7) laatia liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin tilinpäätös ja toimintakertomus ja niihin

liittyen tehdä esitys liikelaitoksen voittoa tai tappiota koskeviksi toimenpiteiksi sekä toimittaa tilinpäätös, toimintakertomus ja esitys valtioneuvoston vahvistettavaksi;

8) päättää liikelaitoksen nimen kirjoittamiseen oikeutetuista;

9) päättää eduskunnan ja ministeriön 8 §:n perusteella tekemien päätösten rajoissa liikelaitoksen henkilöstörahastolaissa (814/1989) tarkoitetusta voittopalkkiojärjestelmästä ja sen soveltamisesta;

10) päättää liikelaitoksen kiinteistövarallisuuden hankkimisesta sekä, sen mukaan kuin oikeudesta luovuttaa valtion kiinteistövarallisuutta annetussa laissa säädetään, valtion kiinteistövarallisuuden luovuttamisesta ja valtion maaomaisuuden vuokraamisesta;

11) käsitellä ja ratkaista muut asiat, joilla on laajakantoinen tai tärkeä merkitys.

Tarkempia säännöksiä hallituksen tehtävistä annetaan tarvittaessa laitoskohtaisessa laissa tai asetuksessa.

11 §

Toimitusjohtaja

Liikelaitoksessa on toimitusjohtaja, joka johtaa ja kehittää liikelaitoksen toimintaa, huolehtii liikelaitoksen juoksevasta hallinnosta sekä siitä, että kirjanpito on lainmukainen ja varainhoito luotettavalla tavalla järjestetty. Toimitusjohtajaa koskee soveltuvin osin, mitä osakeyhtiölaissa (734/1978) säädetään toimitusjohtajasta.

Toimitusjohtajan on huolehdittava hallituksen päätösten toimeenpanosta ja noudatettava hallituksen määräyksiä sekä annettava hallitukselle tieto liikelaitoksen toiminnan kanalta merkittävistä toimenpiteistä ja tapahtumista.

12 §

Henkilöstön osallistuminen

Hallituksessa henkilöstöä edustavan jäsenen oikeudet ja velvollisuudet ovat samat

kuin hallituksen muilla jäsenillä. Henkilöstöä edustavalla jäsenellä ei kuitenkaan ole oikeutta osallistua liikelaitoksen johdon valintaa tai erottamista, johdon sopimusehtoja, henkilöstön palvelussuhteen ehtoja tai työtaistelutoimenpiteitä koskevien asioiden käsittelyyn.

Liikelaitokseen voidaan soveltaa, sen mukaan kuin liikelaitos siitä päättää, yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain (651/1988) sijasta yhteistoiminnasta yrityksissä annettua lakia (725/1978). Konserniyhteistyössä liikelaitoskonsernissa noudatetaan soveltuvin osin, mitä viimeksi mainitun lain 11 c—11 e §:ssä, 13 §:n 1 momentissa, 14 §:n 1 momentissa, 15 §:ssä ja 16 §:n 1 momentissa säädetään.

Liikelaitos, johon sovelletaan yhteistoiminnasta yrityksissä annettua lakia, voi tehdä mainitun lain 14 §:ssä tarkoitetun sopimuksen.

5 luku

Liikelaitoksen kirjanpito ja tilinpäätös

13 §

Kirjanpito ja tilinpäätös

Liikelaitos ja liikelaitoskonserni ovat kirjanpitovelvollisia. Jollei tästä laista muuta johdu, liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin kirjanpitoon ja tilinpäätökseen sovelletaan, mitä kirjanpitolaissa ja osakeyhtiölaissa säädetään osakeyhtiön kirjanpidosta ja tilinpäätöksestä. Edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua, laitoskohtaisessa laissa säädetystä muusta toiminnasta pidetään erillistä kirjanpitoa ja laaditaan erillinen tilinpäätös. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin erillisestä kirjanpidosta ja erillisestä tilinpäätöksestä.

Liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin tilikausi on kalenterivuosi. Liikelaitoksen on laadittava jokaiselta tilikaudelta tilinpäätös ja liikelaitoskonsernin konsernitilinpäätös maaliskuun loppuun mennessä. Liikelaitoksen hallitus ja toimitusjohtaja allekirjoittavat liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin tilinpäätöksen.

töksen. Liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin on toimitettava tilinpäätösasiakirjat ministeriölle.

Valtioneuvosto vahvistaa liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin tilinpäätöksen. Valtioneuvosto päättää tilinpäätöksen perusteella liikelaitoksen voiton tuloutuksesta valtion talousarvioon sekä muista toimenpiteistä, joihin liikelaitoksen toiminnan ja talouden johdosta on tarpeen ryhtyä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kirjanpidosta, tilinpäätöksestä, toimintakertomuksesta, tilinpäätöksen vahvistamisesta sekä tietojen antamisesta valtion tilinpäätösasiakirjan kokoamista varten.

14 §

Liikelaitoksen tase

Liikelaitoksen aloittaessa toimintansa valtioneuvosto päättää eduskunnan valtion talousarvion käsittelyn yhteydessä antaman valtuutuksen nojalla liikelaitoksen hallintaan siirrettävästä valtion omaisuudesta sekä siitä, mikä osa omaisuudesta merkitään liikelaitoksen peruspääomaksi, muuksi omaksi pääomaksi tai lainaehdoin annetuksi. Omaisuus arvioidaan käypään arvoonsa.

Siirrettäessä toiminnassa olevan liikelaitoksen hallintaan omaisuutta tai siirrettäessä liikelaitoksen hallinnassa olevaa omaisuutta valtion talousarviotalouteen noudatetaan siirrosta päätettäessä ja tasetta muodostettaessa, mitä 1 momentissa säädetään.

Siirrettäessä valtion yksittäisiä kiinteistövarallisuuden kohteita tai kiinteistövarallisuuden kokonaisuuksia, joiden käypä arvo on enintään kymmenen miljoonaa euroa, liikelaitoksen hallintaan tai liikelaitokselta valtion talousarviotalouteen, valtioneuvosto päättää siirrosta. Siirto merkitään liikelaitoksen muun oman pääoman lisäykseksi tai vähennykseksi taikka lainaehdoin annetuksi.

Ennen valtioneuvoston 1—3 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemistä liikelaitoksen tilintarkastajien on arvioitava omaisuus ja velvoitteet ja niiden arvo sekä annettava asiasta lausuntonsa.

15 §

Tilintarkastus

Ministeriö asettaa vuosittain liikelaitoksen hallintoa, taloutta ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa. Toisen tilintarkastajista tulee olla julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu JHTT-tilintarkastaja tai JHTT-yhteisö ja toisen tilintarkastuslaissa (936/1994) tarkoitettu KHT-tilintarkastaja tai KHT-yhteisö.

Liikelaitoksen tilintarkastajien on tarkastettava liikelaitoksen ja liikelaitoskonsernin tilikauden hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Jos liikelaitoksella on liikelaitoskonserniin kuuluva tytäryritys, liikelaitoksen on huolehdittava siitä, että tytäryrityksen tilintarkastajaksi valitaan mahdollisuuksien mukaan vähintään yksi liikelaitoksen tilintarkastajista. Liikelaitoksen tilintarkastajalla on oikeus toimittaa tytäryrityksen tarkastus siinä laajuudessa kuin hän katsoo tarpeelliseksi sekä saada tytäryrityksen hallitukselta ja toimitusjohtajalta pyytämänsä selvitykset ja apu.

Tilintarkastuskertomuksessa on erityisesti lausuttava:

1) onko liikelaitoksen hallintoa hoidettu lain ja asetusten sekä eduskunnan, valtioneuvoston ja ministeriöiden päätösten sekä muiden ohjauspäätösten mukaisesti;

2) onko liikelaitoksen tilinpäätös ja konsernitilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti sekä antavatko tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja toimintakertomus oikeat ja riittävät tiedot tilikauden toiminnasta, taloudesta, taloudellisesta kehityksestä ja taloudellisista vastuista;

3) onko liikelaitoksen sisäinen valvonta ja tarkastus järjestetty asianmukaisesti.

Liikelaitoksen vastuunalaisista tilintarkastajista sekä heidän esteellisyydestään ja salassapitovelvollisuudestaan on voimassa, mitä vastuunalaisista tilintarkastajista julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa säädetään.

Valtiontilintarkastajat valvovat ja valtiontalouden tarkastusvirasto tarkastaa liikelaitosten ja liikelaitoskonsernien toimintaa.

6 luku

Erinäiset säännökset

16 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Liikelaitoksen hallituksen jäsen ja toimitusjohtaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on tehtävässään tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut liikelaitokselle siten kuin osakeyhtiölain 15 luvussa säädetään. Tilintarkastajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään tilintarkastuslain 44 §:ssä sekä julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetun lain 24 §:ssä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vahingon korvaamista koskevan kanteen nostamisesta liikelaitoksen lukuun päättää ministeriö. Liikelaitoksen lukuun ajettavaa kannetta liikelaitoksen hallitusta tai toimitusjohtajaa taikka tilintarkastajaa vastaan ei voida nostaa, ellei kanne perustu rangaistavaan tekoon, jos kolme vuotta on kulunut sen tilikauden päättymisestä, jonka aikana kanteen perusteena oleva päätös tehtiin tai laiminlyönti tapahtui taikka kanteen perusteena olevaan toimenpiteeseen ryhdyttiin.

17 §

Esiintyminen asianosaisena

Liikelaitos kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo tuomioistuimissa, viranomaisissa ja toimituksissa valtion etua ja oikeutta liikelaitosta koskevilla asioilla.

18 §

Eläkkeet ja muut etuudet sekä korvaukset

Liikelaitoksen henkilöstön eläkkeet ja muut henkilöstölle keskitetysti suoritettavat palvelussuhteesta johtuvat etuudet ja korvaukset samoin kuin palvelussuhteesta johtuvat henkilöstön omaisten perhe-eläkkeet maksetaan valtion varoista sen mukaan kuin näistä etuuksista ja korvauksista erikseen säädetään.

Toimitusjohtajan eläkeoikeus ja muut edel-

lä 1 momentissa tarkoitetut etuudet ja korvaukset määräytyvät samalla tavoin kuin liikelaitoksen henkilöstön vastaavat etuudet ja korvaukset.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut etuudet ja korvaukset sekä niiden hoitamisesta valtion maksuperustelain (150/1992) mukaisesti määräytyvä maksu peritään valtion liikelaitokselta, jollei etuuksien, korvausten tai maksun perimisestä taikka etuuksien ja korvausten hoitamisesta syntyvien palvelujen hinnoittelusta muualla toisin säädetä.

7 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

19 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Tällä lailla kumotaan valtion liikelaitoksista 10 päivänä heinäkuuta 1987 annettu laki (627/1987) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä aikaisempi laki, sekä valtion teollisuuslaitosten hoidon ja käytön yleisistä perusteista 13 päivänä toukokuuta 1931 annettu laki (168/1931).

20 §

Siirtymäsäännökset

Aikaisemman lain mukaisina liikelaitoksina perustettuihin liikelaitoksiin sovelletaan aikaisempaa lakia 31 päivään joulukuuta 2003. Niiden 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyvän tilikauden tilinpäätökseen ja tilintarkastukseen sovelletaan, mitä aikaisemmassa laissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, Ilmailulaitokseen sovelletaan aikaisempaa lakia 31 päivään joulukuuta 2004.

Sen estämättä, mitä 11 §:ssä säädetään, ennen tämän lain voimaantuloa nimitettyyn toimitusjohtajaan sovelletaan toimitusjohtajan hallinnollista asemaa sekä palvelussuh-

detta ja sen pysyvyyttä koskevia aikaisemman lain säännöksiä, jos toimitusjohtaja ja liikelaitoksen hallitus eivät kirjallisesti sovi siitä, että toimitusjohtajaan sovelletaan tätä lakia.

Mitä 15 §:n 1 momentissa säädetään tilintarkastajien kelpoisuusehdoista ja tilintarkas-

tajien määrästä, ei sovelleta ennen tämän lain voimaantuloa asetettuihin tilintarkastajiin.

Edellä 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu maksu peritään tämän lain voimaan tultua nostetuista lainoista sekä myönnettyistä takauksista.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Suvi-Anne Siimes

N:o 1186

Laki

raha-arpajaisten sekä veikkaus- ja vedonlyöntipelien tuoton käyttämisestä annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan raha-arpajaisten sekä veikkaus- ja vedonlyöntipelien tuoton käyttämisestä 23 päivänä marraskuuta 2001 annetun lain (1054/2001) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

2 §

Jakosuhteisiin siirtyminen

— — — — —
Poiketen siitä, mitä 1 §:ssä säädetään, vuosina 2002 ja 2003 osoitetaan 1 §:ssä tarkoitetut määrärahat pykälässä tarkoitettui-

hin käyttötarkoituksiin valtion talousarviossa tarkemmin päätettävällä tavalla.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2003.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Kaarina Dromberg*

N:o 1187

L a k i**sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/1992) 18 §:n 1 momentti, 21 §:n 1 momentti, 26 § ja 45 a §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 18 §:n 1 momentti laissa 585/2002, 21 §:n 1 momentti ja 26 § laissa 716/2002 sekä 45 a §:n 1 momentin 1 ja 2 kohta laissa 1409/2001, sekä
lisätään lain 45 a §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 3 kohta, seuraavasti:

18 §

Kustannustenjaon säilyttäminen

Kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon kustannukset jakautuvat kuntien ja valtion kesken siten, että kuntien osuus tämän lain mukaan määräytyvistä kustannuksista on 72,99 prosenttia ja valtion osuus 27,01 prosenttia. Jos vuotuinen kustannustason muutos on kuntien valtionosuuslain 3 §:n 2 kohdan perusteella päätetty joinakin vuosina ottaa huomioon vähemmästä kuin täydestä määrästä, otetaan tämä huomioon valtion ja kuntien välisessä kustannustenjaossa siten, että valtion osuus pienenee asianomaisten vuosien alennettua kustannustason tarkistusta vastaavasti.

21 §

Perustamishanke

Perustamishankkeella tarkoitetaan toiminnallisen kokonaisuuden muodostavaa tilojen rakentamista, hankintaa, peruskorjausta tai muun omaisuuden hankintaa taikka niitä vastaavaa toimenpidettä, jos toimenpiteen arvioidut kustannukset ovat vähintään 20 §:ssä säädetyn määrän suuruiset. Maa-alueen hankkimista ei pidetä perustamishankkeena.

26 §

Perustamishankkeiden valtionavustus

Perustamishankkeisiin suoritetaan valtion-

HE 144/2002
 HE 258/2002
 StVM 41/2002
 EV 213/2002

avustusta enintään lääninhallituksen vahvistamiin kustannuksiin. Kustannuksiin ei sisälly arvonlisäveron osuutta. Jos hankkeen toteutuneet kustannukset alittavat lääninhallituksen vahvistamat kustannukset, suoritetaan valtionavustus toteutuneisiin kustannuksiin. Valtionavustusta ei kuitenkaan suoriteta 20 §:ssä säädetyn määrän alittaviin perustamishankkeisiin, ellei kysymyksessä ole 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu perustamishanke.

45 a §

Kunnan omarahoitusosuuden korottaminen

Edellä 17 §:ssä säädettyä kunnan omarahoitusosuutta asukasta kohden korotetaan seuraavasti:

1) asumistuen ja muiden ensisijaisten etuuksien yhteensovittamisen johdosta oma-

rahoitusosuutta korotetaan 7,74 eurolla vuonna 1998 ja 17,16 eurolla vuodesta 1999;

2) asumistuessa hyväksyttävien enimmäisasumismenojen sekä työmarkkinatuen lapsikorotuksen tason korottamiseen liittyvän toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 0,65 eurolla vuodesta 2002; sekä

3) maahanmuuttajan erityistuesta annetussa laissa (1192/2002) tarkoitettuun tukeen liittyvän toimeentulotukimenojen vähenemisen johdosta omarahoitusosuutta korotetaan 0,67 eurolla vuonna 2003 ja 2,69 eurolla vuodesta 2004.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 20 päivänä joulukuuta 2002

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 1188

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

työeläkekassan perusteista lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministerin päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkekassan perusteista lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten 20 päivänä joulukuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1405/2001) 2 liitteen 3 kohta sellaisena kuin se on asetuksessa 222/2002, sekä
lisätään 2 liitteeseen uusi 4 kohta seuraavasti:

Voimaantulo

joulukuuta 2002 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuoteen 2002 kohdistuvien kustannusten jakamisessa.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylitarkastaja Päivi Tuomisto

3. SUUREEN J_i ARVOT

Syntymävuosi	Vuosi i			
	-1989	1990-1992	1993-1999	2000-
-1925	1000	1000	1000	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1926-28	1000	1012	1012	$J_i = 1012 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1929-45	1000	1012	1019,084	$J_i = 1019,084 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1946-70	1000	1000	1007	$J_i = 1007 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1971-77	-	-	1000	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1978-	-	-	-	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J''_j}{1000}$, missä $\begin{cases} J''_j = J'_j, \text{ kun } j - v + x \geq 23, \\ J''_j = 1000, \text{ muulloin.} \end{cases}$

4. SUUREEN J'_j ARVOT

$$J'_{2000} = 1029,6$$

$$J'_{2001} = 1032,7$$

$$J'_{2002} = 1026,4$$

N:o 1189

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus

esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan perusteista taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 7 §:n 4 momentin mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministerin päätöksen mukaisesti
muutetaan esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmien eläkekassan perusteista taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 7 §:n 4 momentin mukaista eläkelaitosten keskinäistä kustannusten jakamista varten 20 päivänä joulukuuta 2001 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1406/2001) 2 liitteen 3 kohta sellaisena kuin se on asetuksessa 221/2002, sekä
lisätään 2 liitteeseen uusi 4 kohta seuraavasti:

<i>Voimaantulo</i>	joulukuuta 2002 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran vuoteen 2002 kohdistuvien kustannusten jakamiseen.
Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä	

Helsingissä 12 päivänä joulukuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

Ylitarkastaja Päivi Tuomisto

3. SUUREEN J_i ARVOT

Syntymävuosi	Vuosi i			
	-1989	1990-1992	1993-1999	2000-
-1925	1000	1000	1000	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1926-28	1000	1012	1012	$J_i = 1012 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1929-45	1000	1012	1019,084	$J_i = 1019,084 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1946-70	1000	1000	1007	$J_i = 1007 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1971-77	-	-	1000	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J'_j}{1000}$
1978-	-	-	-	$J_i = 1000 * \prod_{j=2000}^i \frac{J''_j}{1000}$, missä $\begin{cases} J''_j = J'_j, & \text{kun } j - v + x \geq 23, \\ J''_j = 1000, & \text{muulloin.} \end{cases}$

4. SUUREEN J'_j ARVOT

$$J'_{2000} = 1029,6$$

$$J'_{2001} = 1032,7$$

$$J'_{2002} = 1026,4$$

N:o 1190

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**eräiden torjunta-aineiden enimmäismääristä hedelmissä ja vihanneksissa sekä viljoissa, munissa ja munavalmisteissa**

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2002

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun elintarvikelain (361/1995) 48 §:n nojalla:

1 §*Asetuksen tarkoitus*

Tällä asetuksella pannaan täytäntöön seuraavat Euroopan yhteisöjen komission direktiivit:

1) neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien (bentatsoni ja pyridaatti) enimmäismäärien vahvistamisen osalta 17 päivänä toukokuuta 2002 annettu direktiivi 2002/42/EY;

2) neuvoston direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien (formotioni, dimetioaatti ja oksidemetonimetyyli) enimmäismäärien vahvistamisen osalta 19 päivänä elokuuta 2002 annettu direktiivi 2002/71/EY;

3) neuvoston direktiivien 86/362/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien (met-sulfuronimetyyli) enimmäismäärien vahvistamisen osalta 6 päivänä syyskuuta 2002 annettu direktiivi 2002/76/EY ja

4) neuvoston direktiivien 76/895/ETY, 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvikunnasta peräisin olevissa tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta 2 päivänä lokakuuta 2002 annetun direktiivin 2002/79/EY 4 artiklan b kohdassa tarkoitettu etionin enimmäismäärä teessä.

2 §*Voimaantulo*

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2002.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2002

Ministeri *Jari Vilén*

Ylitarkastaja Vesa Tuomaala

Komission direktiivit: 2002/42/EY (32002L0042); EYVL N:o L 134, 22.5.2002, s. 29, 2002/71/EY (32002L0071); EYVL N:o L 225, 22.8.2002, s. 21, 2002/76/EY (32002L0076); EYVL N:o L 240, 7.9.2002, s. 45, 2002/79/EY (32002L0079); EYVL N:o L 291, 28.10.2002, s. 1

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1185—1190, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904